

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Jiřího Pally v právní v právní věci žalobce: **J. R.**, zast. JUDr. Petrem Dítě, MBA, LL.M., advokátem, se sídlem Horní náměstí 19, Olomouc, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 11. 2013, č. j. 22 A 184/2011 - 49,

t a k t o :

- I. Rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 11. 2013, č. j. 22 A 184/2011 - 49, **se zrušuje.**
- II. Rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 1. 7. 2011, č. j. KUOK 75126/2011, sp. zn. KÚOK/48848/2011/OSL-P/7430, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před krajským soudem.
- IV. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na nákladech řízení o kasační stížnosti 11.250 Kč, k rukám jeho právního zástupce, do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Předcházející řízení a obsah kasační stížnosti

[1] Žalovaný svým rozhodnutím ze dne 1. 7. 2011, č. j. KUOK 75126/2011, sp. zn. KÚOK/48848/2011/OSL-P/7430, změnil rozhodnutí Magistrátu města Přerova (dále také „správního orgánu prvního stupně“) ze dne 19. 4. 2011, č. j. MMPr/058015/2011,

sp. zn. MMPř/017484/2011, tak, že text ve výrokové části „provedený záznam 12 bodů se ke dni 18. 1. 2011 potvrzuje“ nahradil textem „provedený záznam dvou bodů ke dni 26. 10. 2007, jednoho bodu ke dni 25. 9. 2008, dvou bodů ke dni 14. 10. 2008, dvou bodů ke dni 12. 11. 2008, dvou bodů ke dni 25. 4. 2010, dvou bodů ke dni 18. 8. 2010, dvou bodů ke dni 18. 1. 2011 se potvrzuje“. Tímto rozhodnutím žalovaný upřesnil rozhodnutí správního orgán prvního stupně, kterým byly zamítnuty námitky žalobce podle ustanovení § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále též „zákon o silničním provozu“), ve znění pozdějších předpisů, proti provedení záznamu 12 bodů do registru řidičů ke dni 18. 1. 2011. Stěžovatel postupně dosáhl zápisu 12 bodů do registru řidičů na základě

- a. přestupku ze dne 26. 10. 2007, kdy mu byly připsány 2 body pro naplnění skutkové podstaty ustanovení § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 sb., o přestupcích (dále též „přestupkový zákon“), ve znění účinném ke dni spáchání přestupku, za porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu při jízdě bez připoutání bezpečnostním pásem;
- b. přestupku ze dne 25. 9. 2008, kdy mu byl připsán 1 bod pro naplnění skutkové podstaty ustanovení § 22 odst. 1 písm. l) přestupkového zákona za porušení § 32 odst. 1 zákona o silničním provozu při jízdě bez rozsvícených obrysových a potkávacích světel;
- c. přestupku ze dne 14. 10. 2008, kdy mu byl připsány 2 body pro naplnění skutkové podstaty ustanovení § 22 odst. 1 písm. l) přestupkového zákona za porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu při jízdě bez připoutání bezpečnostním pásem;
- d. přestupku ze dne 12. 11. 2008, kdy mu byl připsány 2 body pro naplnění skutkové podstaty ustanovení § 22 odst. 1 písm. f) bodu 4 přestupkového zákona za porušení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu při překročení nejvyšší povolené rychlosti v obci 30 km/h jízdou rychlostí 37 km/h;
- e. přestupku ze dne 25. 4. 2010, kdy mu byly připsány 2 body pro naplnění skutkové podstaty ustanovení § 22 odst. 1 písm. l) přestupkového zákona za porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu při jízdě bez připoutání bezpečnostním pásem;
- f. přestupku ze dne 18. 8. 2010, kdy mu byl připsány 2 body pro naplnění skutkové podstaty ustanovení § 22 odst. 1 písm. l) přestupkového zákona za porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu při jízdě bez připoutání bezpečnostním pásem;
- g. přestupku ze dne 18. 1. 2011, kdy mu byl připsány 2 body pro naplnění skutkové podstaty ustanovení § 22 odst. 1 písm. l) přestupkového zákona za porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu při jízdě bez připoutání bezpečnostním pásem.

[2] Žalobce se v žalobě podané dne 3. 8. 2011 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného pro jeho tvrzenou nezákonnost a dále navrhoval přiznání odkladného účinku žalobě. Namítal, že mu bylo zapsáno do registru řidičů šest záznamů, jejichž podkladem byly přestupky (ze dne 26. 10. 2007, 14. 10. 2008, 12. 11. 2008, 25. 4. 2010, 18. 8. 2010 a 18. 1. 2011) spočívající v jízdě bez připoutání bezpečnostním pásem. Žalobci ale v užití bezpečnostních pásů bránily zdravotní důvody spočívající v dlouhodobém chronickém výskytu kožních výrůstků, které mohly být mechanickým drážděním pásu poškozeny. Žalobce je přesvědčen, že neporušil ustanovení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, protože nebyl povinen být pásem při jízdě ze zdravotních důvodů připoután. V případě přestupků ze dne 25. 4. 2010 a 18. 8. 2010 neměl žalobce lékařské potvrzení; u přestupku ze dne 18. 1. 2011 již ale žalobce vystavené potvrzení ve vozidle měl. Žalobce se proto domníval, že nespáchal uvedené přestupky, protože jeho zdravotní stav neumožňoval užití bezpečnostního pásu a jízdou bez připoutání tak nenaplnil materiální stránku přestupků, když neporušil ani neohrozil zájem společnosti. Rozhodnutí o uložení blokové pokuty podle žalobcových námitek dále neobsahovala předepsané náležitosti podle § 85 přestupkového zákona a u některých blokových řízení navíc nebyl prokázán souhlas žalobce s projednáním přestupku. Pokutové bloky vydané na základě blokových řízení u přestupků spáchaných dne 26. 10. 2007, 25. 9. 2008, 14. 10. 2008 a 12. 11. 2008 neobsahovaly

pokračování

náležitosti podle § 85 přestupkového zákona, a proto nemohly být podkladem pro výkon rozhodnutí nebo provedení záznamu v registru řidičů. Pokutový blok č. 2987285 o přestupku ze dne 26. 10. 2007 neobsahoval identifikaci pachatele přestupku, popis jednání a jeho právní kvalifikaci. Pokutový blok č. 3076663 o přestupku ze dne 25. 9. 2008 neobsahoval identifikaci pachatele přestupku, popis jednání a jeho právní kvalifikaci. Pokutový blok č. 3076969 o přestupku ze dne 14. 10. 2008 neobsahoval dobu spáchání přestupku a pokutový blok č. 3076970 neobsahoval dobu spáchání přestupku, chyběl popis jednání a podpis žalobce. Pokutový blok o přestupku ze dne 12. 11. 2008 neobsahoval dobu spáchání přestupku, jako místo spáchání přestupku byla uvedena toliko ulice „*Rooseveltova*“ bez uvedení konkrétní obce, protiprávní jednání bylo vymezeno obecně a žalobce si nepamatoval, že by uvedený přestupek spáchal. Žalobce navíc nedal souhlas s projednáním přestupku ze dne 12. 11. 2008 v blokovém řízení. Na pokutovém bloku chyběl podpis žalobce a zaznamenané číslo občanského průkazu na pokutovém bloku neodpovídalo číslu občanského průkazu žalobce. Žalobce ohledně náležitostí pokutových bloků poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010, sp. zn. 8 As 68/2010, ve kterém zdejší soud vymezil za okamžik rozhodnutí v blokovém řízení podpis pokutového bloku, jímž obviněný stvrdil svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a jeho projednáním v blokovém řízení, a na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2010, sp. zn. 21 Cdo 775/2000. Rozhodnutí správních orgánů byla nepřezkoumatelná, protože se správní orgány výše uvedenými námitkami nezabývaly.

[3] Krajský soud v Ostravě tuto žalobu rozsudkem ze dne 25. 11. 2013, č. j. 22 A 184/2011-49, zamítl a žádnému z účastníků nepřiznal náhradu nákladů řízení. V odůvodnění rozsudku krajský soud posuzoval jednotlivé pokutové bloky, na jejichž základě byly prováděny žalobci zápisy v registru řidičů. Po jejich zhodnocení dospěl soud k závěru, že žalobcovy námitky nejsou důvodné. Za přestupek ze dne 26. 10. 2007 byly vystaveny dva pokutové bloky a blok nižšího čísla obsahoval identifikaci žalobce, popis skutku i jeho právní kvalifikaci; obdobná situace nastala i v případě přestupku ze dne 25. 9. 2008. U přestupku ze dne 14. 10. 2008 byly vydány dva bloky, které oba obsahovaly dobu spáchání přestupku, a druhý z nich obsahoval dostatečně určitou charakteristiku protiprávního jednání uvedením ustanovení právního předpisu [§ 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu]. Přestupek ze dne 12. 11. 2008 obsahoval v pokutovém bloku dobu spáchání přestupku, protiprávní jednání bylo dostatečně vymezeno [zápis naměřené rychlosti 37 km/h a právní kvalifikace podle ustanovení § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 přestupkového zákona] a podle razítka soud dovodil, že přestupek byl projednán na území Statutárního města Olomouc. Nečitelnost jedné cifry čísla občanského průkazu neposoudil soud jako vadu, která by znemožňovala identifikovat žalobce nebo by způsobila nezákonnost pokutového bloku. Žalobcovo tvrzení, že si přestupek nepamatoval, vyhodnotil soud jako naprosto obecné, když neuvedl žádné argumenty na jeho podporu. Absence podpisu pak nepokládá soud podle ustanovení § 85 odst. 3 přestupkového zákona za zákonnou podmínku, která musí být naplněna při zaplacení pokuty na místě; s tímto závěrem nebyl v rozporu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010 – 81, který pojednával o pokutě na místě nezaplacené. Námitky k přestupkům ze dne 25. 4. 2010, 18. 8. 2010 a 18. 1. 2011 ohledně zdravotního stavu měly být uplatněny v podnětu k přezkumnému řízení, neboť spočívaly v kvalifikaci samotných přestupků. Nad rámec rozsudku krajský soud uvedl, že ze sdělení Policie ČR ze dne 8. 3. 2011 a 30. 3. 2011 vyplynulo, že u prvních dvou přestupků žalobce žádné lékařské potvrzení neměl. V posledním případě soud vyhodnotil tvrzení žalobce, že opomněl hlídce ukázat lékařské potvrzení, za účelové. Žalobce tvrdil hlídce, že lékařské potvrzení nemá, a soudu naopak při jednání sdělil, že si lékařské potvrzení zapomněl vyzvednout u lékaře. Krajský soud neshledal rozhodnutí žalovaného i správního orgánu prvního stupně za nepřezkoumatelné, protože oba správní orgány se pečlivě vypořádaly s žalobcovými námitkami.

[4] Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále též „stěžovatel“) dne 3. 1. 2014 včasnou kasační stížnost z důvodů podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s., tedy pro nesprávné posouzení právní otázky krajským soudem a pro vady řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, neměla oporu ve spisu. Konkrétní důvody kasační stížnosti pro přezkum rozsudku krajského soudu se obsahově shodují s důvody stěžovatelovy žaloby podané dne 3. 8. 2011 (srovnej výše) vyjma tvrzení ohledně lékařského potvrzení dokládajícího jeho zdravotní omezení při silniční kontrole dne 18. 1. 2011. Ve správní žalobě stěžovatel tvrdil, že měl vystavené lékařské potvrzení, které bylo v době kontroly ve vozidle; v kasační stížnosti naopak uvádí, že mu lékařské potvrzení bylo vystaveno, ale u v době kontroly ho u sebe neměl. Stěžovatel se neztotožňuje s hodnocením krajského soudu, zejména v posouzení jednotlivých pokutových bloků, jako podkladů pro záznam bodů do registru řidičů, a jeho zdravotní způsobilosti. Proto stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud uvedený rozsudek zrušil a věc byla vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení.

[5] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti poukazuje na její obsahovou totožnost se správní žalobou, což považuje za rozporné s § 106 odst. 1 s. ř. s. Kasační stížnost neobsahuje konkrétní důvody, pro které stěžovatel napadá rozsudek krajského soudu, a jako taková není způsobilým podáním, na základě které by bylo možné přezkoumat rozsudek krajského soudu. V dalších bodech odkazuje žalovaný pro totožnost žaloby i kasační stížnosti na své vyjádření ke správní žalobě. Žalovaný dále považuje tvrzení ohledně existence lékařského potvrzení v době silniční kontroly ze dne 18. 11. 2011 za nedůvěryhodné, protože žalobce uváděl v průběhu správního řízení a v řízení před krajským soudem několik různých skutkových verzí. Žalovaný proto navrhuje, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl.

II.

Posouzení kasační stížnosti

[6] Nejvyšší správní soud nejprve přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného rozsudku (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), je podána osobou oprávněnou, neboť stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadený rozsudek vzešel (§ 102 s. ř. s.), a je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

[7] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s. vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil v kasační stížnosti a jejím doplnění. Neshledal přitom vady podle ustanovení § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti.

[8] Kasační stížnost je důvodná.

[9] Stěžovatel předně brojí proti přestupkům ze dne 25. 4. 2010, 18. 8. 2010 a 18. 1. 2011 tvrzením, že v daných případech neporušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu pro jeho zdravotní stav, který mu objektivně bránil v užití bezpečnostního pásu. V posledním případě pak jeho zdravotní stav dokládalo i lékařské potvrzení, jež stěžovatel neměl toliko u sebe ve vozidle.

[10] Hranice mezi námitkami, které je možné uvádět pouze v přestupkovém řízení, nebo naopak v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů, je důležitým kritériem pro posouzení jejich přípustnosti v rámci předmětného řízení o soudním přezkumu rozhodnutí o námitkách stěžovatele proti záznamu bodů. Předmět námitkového řízení Nejvyšší správní soud již v minulosti vymezil v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 – 44, (tento i všechny

pokračování

další rozsudky NSS jsou dostupné na www.nssoud.cz), oproti přestupkovému řízení tak, že „[v] řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích (zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „zákon o přestupcích“), či v jiném právním předpisu, jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchání jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku (zavinění atd.). V řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, atd.“ V rozsudku ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013 - 16, Nejvyšší správní soud k povaze námitkového řízení pak doplnil, že „[s]právní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci)“.

[11] Určitý význam při záznamu bodů do registru řidičů může mít vlastnictví lékařského potvrzení, jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011 - 103, „pokud stěžovatel byl již v době silniční kontroly osobou, která byla držitelem příslušného oprávnění o zdravotní indispozici, nemohl se dopustit skutkem spočívajícím v nepřipoutání se bezpečnostními pásy protiprávního jednání, za který by jej bylo lze postihnout, neboť zde zcela absentuje materiální stránka přestupku. Bez ohledu na skutečnost, zda stěžovatel listinu deklarující zdravotní indispozice (příslušné oprávnění) měl u sebe, de iure et de facto naplňoval dikci zákona, tzn. byl objektivně osobou, která nemůže užít bezpečnostní pás ze zdravotních důvodů, což prokázal dodatečně potvrzením vydaným lékařem. Skutečnost, že stěžovatel nepředložil toto oprávnění policistovi při kontrole, mohla však naplňovat skutkovou podstatu jiného přestupku (např. § 23 odst. 1 písm. f zákona o přestupcích; přitom za spáchání tohoto přestupku se body nezaznamenávají)“. V uvedeném případě stěžovatel namítal, že souhlasil sice s blokovým řízením, ale to za přestupek spočívající v nepředložení lékařského potvrzení, jehož spáchání nepodléhá záznamu bodů do registru řidičů, a nikoli za přestupek spočívající v nepoužití bezpečnostního pásu, který se záznamem bodů naopak spojen je. V takovém případě je třeba trvat na tom, aby pokutový blok jednoznačně určoval, jaký přestupek řidič spáchal a aby tak řidič vyjádřil svůj souhlas s projednáním takto určeného přestupku v blokovém řízení.

[12] Podle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu „[ř]idič motorového vozidla je kromě povinností uvedených v § 4 a 5 dále povinen být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu“. Z uvedeného pravidla platí podle § 6 odst. 2 písm. c) citovaného zákona výjimka pro případy, kdy je řidič ze zdravotních důvodů v užívání bezpečnostních pásů omezen. Zdravotní stav je ale podle § 6 odst. 6 uvedeného zákona, mimo případy, „kdy aktuální zdravotní stav zřejmě vypovídá o nenadálých zdravotních potížích“, nutné dokládat lékařským potvrzením, které je povinen mít řidič u sebe a na výzvu policisty ho předložit.

[13] Při posuzování důvodnosti stěžovatelovy námitky, že pro jeho zdravotní stav a vydané lékařské potvrzení nemohl spáchat uvedené přestupky, vycházel Nejvyšší správní soud ve správním a soudním spise z následujících skutečností.

- i. Oznámením ze dne 21. 1. 2011 doručeným stěžovateli dne 25. 1. 2011 sdělil správní orgán prvního stupně stěžovateli dosažení 12 bodů v registru řidičů a vyzval ho k odevzdání řidičského průkazu do 5 pracovních dnů od doručení oznámení.
- ii. Podáním ze dne 1. 2. 2011 vznesl stěžovatel námitky proti provedení záznamu; upozornil na svůj podaný podnět k přezkumnému řízení ve věci přestupků ze dne 25. 4. 2010, 18. 8. 2010 a 18. 1. 2011; a navrhl přerušování námitkového řízení do doby skončení přezkumného řízení.

- iii. V podnětu na zahájení přezkumného řízení ze dne 1. 2. 2011 podaném Krajskému ředitelství policie Olomouckého kraje stěžovatel uvedl, že v případě přestupků ze dne 25. 4. 2010 a 18. 8. 2010 neměl lékařské potvrzení a policii tehdy sdělil důvod, proč nebyl připoután; v případě přestupku ze dne 18. 1. 2011 měl stěžovatel lékařské potvrzení u sebe, ale zapomněl ho ukázat.
- iv. Ve sdělení ze dne 8. 3. 2011 k podnětu na zahájení přezkumného řízení ve věci přestupků ze dne 25. 4. 2010 a 18. 1. 2011 Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje sdělilo, že při silniční kontrole dne 25. 4. 2010 byl přestupek spolehlivě zjištěn, byly splněny veškeré podmínky pro vyřízení přestupku v blokovém řízení a stěžovatel svůj souhlas s tímto postupem stvrdil svým podpisem. Stěžovatel během této kontroly neměl u sebe lékařské potvrzení a jeho zdravotní stav zřejmě nevypovídal o nenadálých zdravotních potížích. Při silniční kontrole dne 18. 1. 2011 byl přestupek spolehlivě zjištěn, byly splněny veškeré podmínky pro vyřízení přestupku v blokovém řízení a stěžovatel svůj souhlas s tímto postupem potvrdil svým podpisem. Stěžovatel během této kontroly neměl u sebe lékařské potvrzení a jeho zdravotní stav zřejmě nevypovídal o nenadálých zdravotních potížích. Policejní hlídka se dotázala na zdravotní stav a vlastnictví lékařského potvrzení, ale stěžovatel žádné potíže neuvedl a vyjádřil, že lékařské potvrzení nevlastní.
- v. Ve sdělení ze dne 8. 4. 2011 k podnětu na zahájení přezkumného řízení ve věci přestupku ze dne 18. 8. 2010 se Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje vyjádřilo, že nebyl shledán důvod k zahájení přezkumného řízení.
- vi. V posudku o zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel ze dne 17. 1. 2011 posoudil MUDr. L. K. stěžovatele jako zdravotně způsobilou osobu k řízení, která nemůže ze zdravotních důvodů užívat bezpečnostní pásy.
- vii. Ve správní žalobě ze dne 3. 8. 2011 stěžovatel tvrdil, že v případě silniční kontroly dne 18. 1. 2011 měl vystavené lékařské potvrzení, jež bylo ve vozidle.
- viii. Krajský soud v Ostravě v rozsudku ze dne 25. 11. 2013, č. j. 22 A 184/2011 - 49, uvedl, že stěžovatel při nařízeném ústním jednání soudu sdělil, že si zapomněl lékařské potvrzení vyzvednout u lékaře. Takto je výpověď stěžovatele zachycena i v protokolu ze soudního jednání z 25. 11. 2013.
- ix. V kasační stížnosti ze dne 3. 1. 2014 stěžovatel uvedl, že v případě silniční kontroly dne 18. 1. 2011 měl již vystavené lékařské potvrzení, které ale neměl u sebe v autě.

[14] Stěžovatel v případě silničních kontrol ze dne 25. 4. 2010 a 18. 8. 2010 nevlastnil lékařské potvrzení dokládající zdravotní omezení, které by mu neumožňovalo užívat bezpečnostní pásy. Ve sděleních ze dne 8. 3. 2011 a 8. 4. 2011 Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje uvedlo, že neshledalo důvody pro zahájení přezkumného řízení uvedených přestupků. Stěžovatel v případě přestupku ze dne 25. 4. 2010 netrpěl nenadálými zdravotními komplikacemi a stěžovatel souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení podpisem a zaplacením pokuty na místě. Nejvyšší správní soud dospěl z předložených důkazů k závěru, že se na stěžovatele v uvedených případech nevztahovala výjimka v § 6 odst. 2 písm. c) zákona o silničním provozu, protože neměl v době spáchání přestupků lékařské potvrzení a z jeho zdravotního stavu nebyla zřejmě patrná závažnější omezení pro neužití bezpečnostního pásu. Dokazování zdravotního stavu není navíc *obiter dictum* předmětem řízení o námitkách proti záznamu do registru řidičů.

[15] Neuzítí bezpečnostních pásů při silniční kontrole ze dne 18. 1. 2011 by naproti tomu mohlo být důvodnou námitkou v případě, kdy stěžovatel vlastnil lékařské potvrzení, které toliko neměl u sebe. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 28. 10. 2013, č. j. 4 As 102/2013 - 38, posuzoval podobný skutkový stav. V onom případě „[...]pokutový blok ze dne 14. 11. 2009, č. NF/2007 1585196, nebyl za dané procesní situace způsobitým podkladem pro záznam bodů, neboť z popisu přestupkového jednání není jednoznačné, zda žalobce lékařské potvrzení

pokračování

nepředložil, protože je v době spáchání přestupku nevlastnil, nebo (toliko) proto, že je v době silniční kontroly neměl u sebe, což v řízení opakovaně tvrdí žalobce s tím, že je ponechal v jiném automobilu. Předmětný pokutový blok nebylo možno použít jako podklad pro záznam 2 bodů v evidenční kartě žalobce jako řidiče, a to zejména s ohledem na to, že se žalovaný zákonným způsobem nvyvořádal se skutečností, že žalobce v průběhu řízení doložil, že v inkriminované době, tedy ke dni 14. 11. 2009, byl držitelem lékařského potvrzení, které ho opravňovalo nebýt za jízdy připoután bezpečnostním pásem a které mu bylo vydáno na období od 23. 10. 2009 do 17. 12. 2009“. Pro posouzení důvodnosti stěžovatelovy námítky ve smyslu citovaného rozsudku je proto rozhodné prokázání skutečnosti, zdali byl stěžovatel v době silniční kontroly držitelem lékařského potvrzení.

[16] Žalobce ve shora citovaném rozsudku opakovaně tvrdil a dokládal, že byl v rozhodné době držitelem lékařského potvrzení, které toliko neměl při kontrole u sebe. V nyní posuzovaném případě je situace ale odlišná. Žalovaný při posuzování námítky existence lékařského potvrzení vycházel ve svém rozhodnutí ze sdělení Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, které nezjistilo důvody pro zahájení přezkumného řízení [přestupky pod písm. e), f) a g)]. Žalovaný proto námítku rovněž neuznal za důvodnou. Stěžovatel proti zamítnutí své námítky brojil a postupně v námitkovém řízení, ve správní žalobě a i v kasační stížnosti uváděl různé výpovědi (srovnej výše), proč při silniční kontrole dne 18. 1. 2011 nepředložil lékařské potvrzení. V řízení před krajským soudem stěžovatel navíc výslovně přiznal, že lékařské potvrzení v době silniční kontroly nevlastnil, neboť jej dosud nevzvedl u lékaře. Nejvyšší správní soud proto považuje za prokázané, že stěžovatel v době předmětné silniční kontroly dne 18. 1. 2011 příslušným lékařským potvrzením nedisponoval. Z tohoto důvodu nemohlo být pochybností o tom, že stěžovateli byla uložena pokuta za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. l) přestupkového zákona za porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu (a za tento přestupek byly stěžovateli rovněž odečteny příslušné body) a nikoli za přestupek podle § 23 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích. Krajský soud se s touto námítkou správně vypořádal, pokud jí jako nedůvodnou zamítl.

[17] Stěžovatel dále namítá nezpůsobilost pokutových bloků vydaných u přestupků ze dne 12. 11. 2008, 14. 10. 2008, 25. 9. 2008 a 26. 10. 2007 být podklady pro záznam do registru řidičů pro nedostatky formálních zákonných náležitostí.

[18] Splnění základních formálních náležitostí pokutového bloku je předpokladem pro to, aby mohlo být rozhodnutí vydané v blokovém řízení podkladem pro záznam bodů do registru řidičů. Nejvyšší správní soud na jednu stranu v rozsudku ze dne 13. 10. 2010, č. j. 1 As 16/2010 - 105, uvedl že „[k] tomu, aby mohl správní orgán provést záznam v registru řidičů, je třeba, aby rozhodnutí o přestupku bylo srozumitelné a aby z něj jednoznačně vyplývaly skutečnosti nutné pro závěr o dosažení 12 bodů. Takovéto skutečnosti nebudou vyplývat typicky z rozhodnutí, které je vnitřně nesrozumitelné nebo rozporné“, na druhou stranu podle rozsudku zdejšího soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 - 20, „[p]ři zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, jak je tomu u pokutového bloku L 4443991. U něho se totiž jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení

zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém soubornu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují. [...] Dalším údajem na přestupkovém bloku je, že přestupek byl spáchán dne 22. 1. 2010 v 19.10 hod. v Karviné na tr. 17. listopadu. Taková specifikace splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního druhu jednání se stěžovatel dopustil a kdy a kde se to stalo. Důvodná není ani stížní námitka, že pokutové bloky E 6762646 a E 6762647 jsou nezpůsobilým podkladem pro zápis do registru, neboť není vyplněna jejich středová část, a je lhotečné, že se jedná o bloky související s pokutovým blokem E 6762645. Nejvyšší správní soud se ztotožnil se závěrem krajského soudu a krajského úřadu, že je logické, že byly vypsaný tři pokutové bloky po 100 Kč při celkové výši pokuty 300 Kč a z označení a datování všech tří bloků je zřejmé, že spolu souvisí. Jsou tedy společně způsobilým podkladem pro zápis bodů do registru“.

[19] Důležitou náležitostí pokutového bloku je i podpis. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu „[...]požadavek podpisu na pokutovém bloku je třeba vzít v úvahu na oba typy bloků, tj. blok na pokutu na místě zaplacenou i na pokutu na místě nezaplacenou“ (rozsudek NSS ze dne 9. 1. 2013, č. j. 9 As 128/2012 - 81). Existence podpisu na pokutovém bloku je nezbytnou podmínkou pro ověření souhlasu přestupce s projednáním přestupku v blokovém řízení, neboť „[...] je souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení podmínkou sine qua non tohoto řízení. Neudělení takového souhlasu osobou označenou na pokutovém bloku má proto za následek nemožnost vycházet ze skutkových zjištění učiněných v blokovém řízení a pokládat přestupek za spolehlivě zjištěný“ (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 as 21/2010 - 65, č. 2838/2013 Sb. NSS). Podpis je zároveň důležitým předpokladem pro určení právní moci rozhodnutí vydaného v blokovém řízení „[u]vádí-li NSS, že nabytí právní moci rozhodnutí musí být ve všech případech určováno identickým způsobem, má na mysli, že musí být shodně určeno jak v případě pokuty na místě zaplacené, tak i pokuty na místě nezaplacené. Podpis přestupce je okamžikem, kdy je rozhodnutí vydané v blokovém řízení vydáno, „doručeno“ a nabývá právní moci. Zaplacení pokuty, byť by k němu došlo bezprostředně, je pouze dobrovolným splněním uložené povinnosti“ (rozsudek NSS ze dne 9. 1. 2013, č. j. 9 As 128/2012 - 25), neboť „[n]abytí právní moci rozhodnutí o uložení blokové pokuty nelze činit závislým na časově tak obtížně uchopitelném a nejisté okamžiku, jako je ústní souhlas obviněného z přestupku, obzvláště za situace, kdy jde ve většině případů de facto o pouhé vyjádření souhlasu s navrhovanou výší blokové pokuty. Opačný závěr, zvolený krajským soudem, by umožňoval, aby obviněný případným odvoláním (ústního) souhlasu, jež by se projevilo v odmítnutí podpisu bloku, jednak s obdobnou argumentací jako v této věci zabránil dalšímu správnímu řízení pro namítaný zákaz dvojího postihu, a současně zajistil absenci exekučního titulu, kterým je dle ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího soudu právě pokutový blok podepsaný obviněným.“ (rozsudek NSS ze dne 29. 10. 2010, č. j. 8 As 68/2010 - 81, č. 2264/2011 Sb. NSS).

[20] V souladu s výše uvedenou judikaturou posoudil Nejvyšší správní soud stěžovatelovu námitku ohledně nedostatečných náležitostí rozhodnutí vydaných v blokových řízeních dne 26. 10. 2007, 25. 9. 2008, 14. 10. 2008 a 12. 11. 2008.

[21] Nejvyšší správní soud se ztotožňuje s přezkumem náležitostí pokutových bloků ze dne 26. 10. 2007 a 25. 9. 2008 krajským soudem a s jeho právními závěry. V blokovém řízení pro přestupek ze dne 26. 10. 2007 byly vydány dva bloky série JI/2006 2987284 a JI/2006 2987285, každý v hodnotě 100 Kč, jimiž byla stěžovateli uložena pokuta ve výši 200 Kč. Na bloku JI/2006 2987285 chybí vyplněná středová část. Ze sériových čísel a stejného časového údaje vystavených bloků jasně vyplývá, že blok JI/2006 2987285 věcně souvisí s blokem JI/2006 2987284. V blokovém řízení pro přestupek ze dne 25. 9. 2008 byly obdobně vydány dva bloky, každý v hodnotě 100 Kč, jimiž byla uložena pokuta ve výši 200 Kč. I zde obdobně ze stejných časových a místopisných údajů vystavených bloků jasně vyplývá, že spolu věcně souvisí. Na uvedených blocích je navzdory tvrzení stěžovatele uvedeno, jaký přestupek stěžovatel spáchal.

[22] Krajský soud správně posoudil i pokutové bloky u přestupku ze dne 14. 10. 2008. V blokovém řízení pro uvedený přestupek byly vydány dva bloky série JI/2006 3076969

pokračování

a JI/2006 3076970. Pokutový blok JI/2006 3076969 v rozporu s tvrzením stěžovatele obsahuje dobu spáchání přestupku a pokutový JI/2006 3076970 tvoří pro souslednost sériových čísel, identitu časových a místopisných údajů logicky s prvně jmenovaným blokem celek. Pokutový blok rovněž obsahuje podpis stěžovatele.

[23] V případě přestupku ze dne 12. 11. 2008 namítá stěžovatel u pokutového bloku neúplný místopisný údaj, absenci podpisu a nesprávně uvedené číslo občanského průkazu. Stěžovatel si navíc nepamatuje, zdali uvedený přestupek spáchal, a pokud ano, nedal souhlas s jeho projednáním v blokovém řízení. Nejvyšší správní soud se ztotožnil s argumenty krajského soudu v části, v níž se v odůvodnění svého rozsudku vypořádal s neúplným místopisným údajem a chybou v čísle občanského průkazu. Název ulice bez uvedení obce ve spojení s razítkem města je dostatečným vymezením místa spáchání přestupku a zjevná chyba v jedné cifře čísla občanského průkazu není vadou, která by znemožňovala jednoznačně určit stěžovatele za situace, kdy ostatní identifikační údaje souhlasí.

[24] Naproti tomu Nejvyšší správní soud hodnotí jako důvodnou kasační námitku týkající se absence podpisu přestupce (stěžovatele) na pokutovém bloku ze dne 12. 11. 2008. Vzhledem k výše rekapitulované konstantní judikatuře je třeba pokládat absenci podpisu přestupce na pokutovém bloku, kterým přestupce stvrzuje svůj souhlas s projednáním věci v blokovém řízení, za závažnou vadu rozhodnutí vydaného v blokovém řízení, která neumožňuje vzít přestupkový blok za podklad způsobilý pro provedení záznamu do registru řidičů. Názor krajského soudu, vyjádřený v napadeném rozsudku, že podpis přestupce je obligatorní náležitostí pokutového bloku pouze v případě, že přestupce neuhradí pokutu na místě, je tedy nesprávný. Tím byl naplněn důvod kasační stížnosti uvedený v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť krajský soud nesprávně posoudil pro věc relevantní právní otázku.

[25] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že krajský soud sice správně vyhodnotil přestupkové bloky ze dne 26. 10. 2007, 25. 9. 2008, 14. 10. 2008 a oznámení týkající se přestupků ze dnů 25. 4. 2010, 18. 8. 2010 a 18. 1. 2011 za podklady způsobilé pro provedení záznamu v registru řidičů. Přestupkový blok ze dne 12. 11. 2008 naproti tomu nemohl být pro absenci podpisu použit jako podklad pro záznam bodů do registru řidičů.

III.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[26] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů přistoupil ke zrušení napadeného rozsudku krajského soudu. Vzhledem k tomu, že rozhodnutí žalovaného je rovněž založeno na nesprávném právním posouzení věci a podmínky pro jeho zrušení byly dány již v době rozhodování krajského soudu, zrušil Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 110 odst. 2 písm. a) s. ř. s. zároveň i napadené rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[27] Podle ustanovení § 110 odst. 2 písm. a) ve spojení s § 78 odst. 5 s. ř. s. je žalovaný vázán v dalším řízení právním názorem Nejvyššího správního soudu.

[28] Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek krajského soudu, aniž by mu věc vrátil k dalšímu řízení, bylo třeba rozhodnout znovu o nákladech řízení před krajským soudem. Z protokolu o jednání konaném u krajského soudu dne 25. 11. 2013 Nejvyšší správní soud zjistil, že se stěžovatel zcela vzdal práva na náhradu nákladů řízení. Žalovaný pak neměl ve věci úspěch (§ 60 odst. 1 s. ř. s.), proto nemá ani právo na náhradu nákladů řízení. Vzhledem k těmto skutečnostem Nejvyšší správní soud výrokem III. tohoto rozsudku rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před krajským soudem.

[29] O nákladech řízení o kasační stížnosti pak Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel měl ve věci úspěch, a proto má vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení, o kasační stížnosti. Uplatnitelné náklady řízení před Nejvyšším správním soudem sestávají ze zaplacených soudních poplatků, včetně poplatku za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, v úhrnné výši 6.000 Kč (5.000 Kč za kasační stížnost a 1.000 za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti) a dále z nákladů právního zastoupení. V řízení před Nejvyšším správním soudem má žalobce právo na náhradu odměny za právní zastupování za dva úkony jeho právního zástupce [§ 11 odst. 1 písm. d) a § 11 odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů], tj. podání kasační stížnosti a doplnění návrhu na přiznání odkladného účinku ze dne 8. 1. 2014 (za tento úkon náleží odměna pouze ve výši jedné poloviny) ve výši po 3.100 Kč za úkon [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 advokátního tarifu], tj. celkem 4.650 Kč. Vzhledem k tomu, že zástupce stěžovatele zastupoval již v řízení před krajským soudem, mu nemohla být přiznána odměna za převzetí právního zastoupení. Stěžovatel má dále právo na náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč za každý úkon právní služby (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu), tj. celkem 600 Kč. Stěžovatel tak má nárok na náhradu nákladů právního zastoupení ve výši 5.250 Kč. Právní zástupce stěžovatele přes výzvu nedoložil soudu, že by byl plátcem daně z přidané hodnoty, proto se náklady právního zastoupení nezvyšují o částku daně. Stěžovatel má právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti celkem ve výši 11.250 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. dubna 2014

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu